

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Disce mori, id te doceat mortis incertissima hora.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

Accusatio sui & propositum emendanda vite, ubi quis in culpam, quam sciverat sibi maxime cavendam, relapsus est.

O Mi amantissime Deus, ego ingratus, ego perditus homo ad te redeo, postquam satis à te per illicita sum evagatus: nunc te amicum quero, quem ipse mihi hostem feci. Iterum deliqui, & post mille jam casus iterum cecidi. Ah! Domine pessimas illas cogitationes iterum in animum admisti; illa pessima verba iterum dixi. Ah! in culpam illam, quam sciebam tibi plurimum displicere, mihi maxime nocere, in hanc ipsam iterum relapsus sum; quantum mihi hæc cavenda esset, præsciebam; & tamen non cavebam. Ita Majestatem tuam, ô Deus, offendi, gratiam tuam perdidici, cælum amisii, meipsum damnavi, ob vilissimam delectationuculam. Scio, Domine, tu mihi super omnia es amandus: agnosco, mi Deus, quod lex tua & tuus honor, cariorea mihi esse debeant rebus creatis omnibus, & tamen tam perditum meipsum amo, ut meum honorem, lucellum meum, meamque libidinem, tibi, tuæ legi, tuoque honori prætulerim jam sæpissimè. Ah, quàm adhuc carnalis sum! & licet ego negem, opera mea loquuntur. Mundus non tantum mihi nondum crucifixus est, sed totus in me vivit & spirat. Plenus sum pravis moribus, sædis concupiscentiis & desideriis; & tamen probus ac bonus haberi cupio. Vita mea merus est Euripus, metissima inconstantia, & mutabilitas, sensus mei exteriores quod volunt liberrimè expantantur: quàm variè & quàm sædæ imagines animo meo insident? quàm ego, ô mi Deus, dura & immobilis cautes sum, cùm de penitentiâ agitur! ad loquendum tam promptus sum, quàm incautus: furdus ad monita; ad fabulas & stultiloquium attentissimus; quæ de cælo, de Deo dicuntur, nimis peregrina mihi sunt & fastidiosa; ad lucri rationes satis vigilans, cùm orandum est, totus naufragus; cum epulandum, totus anhele & propero. Ad cultum divinum testudo sum, ad lusum & petulantias pernix aquila, ad honesta repo, ad vetita volo. Ad invidiam & suspiciones pronissimus sum; vix tangor & irascor, & serio, certè lingua, cùm manu non possum. Nemo me lædit, in quem non ultionem mediter & vindictam. Libidinis ignes, ô Deus tu nosti, quàm mihi sint vicini: hinc ego quidem dissimulo & rego, tibi tamen, ô mundi oculi, aperta sunt omnia: nullum cordis secretum est, quod tibi celeri possit. O quoties, & quanta facturum me propono & spondeo! mox omnia in ridiculam, imò in flagitiosam oblivionem evanescunt.

Jure igitur doleo, me dolenda toties committere: imò vel hoc ipsum doleo, me non magis dolere, nec satis, ut par est, propriam sentire miseriam. Et quamvis hæc tenus ad omnem pietatem lentissimus fuerim, & heu nimis alacer & festinus ad vitia, tamen talis deinceps non ero: Dixi: Nunc capio. Iter ad cælum nemo bene perficit, nisi qui quotidie incipit.

Igitur firmissimè statuo, ope tuâ, Domine, confusus, priores culpas illas, & omnem peccandi occasionem quàm diligentissimè cavere. Jam ero alius, ita me cælitates juvent. O Dominus meus, & Deus meus, cor mundum & castum in me crea: innova, oro, in me spiritum rectum, ut tandem aliquando vitam serio emendem, ex animo te amem, & ad finem vitæ sic perseverem.

Pro Veniâ Peccatorum.

Miserere mei Deus, miserere mei miserrimi peccatoris; indigna agentis, & digna patientis, assidue peccantis, raro dolentis, & tua flagella impatienter ferentis. *Iustus es Domine, & rectum judicium tuum: gravius est quod commisi, levius quod tolero: non iniuste nec crudeliter nos affligis, ô misericors Deus.* Scio Domine & certus sum vitam nostram non temerariis motibus raptari, sed à Deo nostro disponi & gubernari.

Tom. I.

A tibi cura est de omnibus, præcipue de servis, qui omne desiderium suum in sanctissimo beneplacito tuo collocant. Ideo ego ad aram misericordie tuæ confugio, & oro supplex, non me punias secundum peccata mea, sed parcas secundum magnam misericordiam tuam. Flagellari, mi Deus, non recuso: tu modò da patientiam. Sub ipsis, Domine, flagellis & bonitatem tuam laudem, & vitam meam emendem. Miserere mei Domine, miserere mei, & adjuva me, sicut tu nosti: scis omnia, Domine, potes omnia, qui vivis in sæculorum sæcula.

Pro omnibus Dei beneficiis.

Benedicant te, Dñe, omnes Angeli tui, Archangeli, & Principatus laudent & glorificent te in sæcula. Benedicant te Potestates, Virtutes, & Dominationes, laudent & glorificent te in sæcula.

Benedicant te Throni, Cherubim, atque Seraphim, laudent & glorificent te in sæcula.

Benedicite Patriarchæ & Prophetæ Dominum, laudate & glorificate eum in sæcula.

Benedicite Apostoli & Evangelistæ Dominum, laudate & glorificate eum in sæcula.

Benedicite Martyres & Confessores Dominum, laudate & glorificate eum in sæcula.

Benedicite Virgines & Sancti omnes Dominum, laudate & superexaltate eum in sæcula.

Fideles tuos, Deus, benedictio desiderata confirmet, quæ eos & à tuâ voluntate nunquam faciat discrepare, & tuis semper indulgeat beneficiis gratulari. Per Christum Dominum nostrum.

HORA II.

Disce MORI: id te doceat Mortis incertissima hora.

MEMENTO homo umbra, nullum esse in orbe ar- Non est tificem, qui tale concinner horologium, quod tibi horologiū bi supremum vitæ diem aut horam indicet. *Futura nullo quo supere scire potes nuntio.* Mors ubique tibi minatur, diabolus *mus vitæ* semper insidiatur, & tu tamen torpes & nugaris. Quid *dies aut hora indi-* annos proponis & nescio quam vitæ seriem? nulla tibi *certus.* horula à morte secuta fuit. Incertum prorsus est, quo *Eccl. cap. 8. v. 7.* te mors loco expectet: itaque tu illam expecta omni loco. Quàm stultum est ætatem disponere! ne crastino quidem dominamur. Suavis sed periculosa est dementia, longam vitam sperare, & de bonâ vitâ vix unquam cogitare. Magna res est, & diu discenda, cùm adveniat hora illa tam inevitabilis quàm incerta, æquo animo abire. Nescit homo finem suum, sed sicut pisces capiuntur ha- *Eccl. c. 9. v. 12.* mo, & sicut aves laqueo comprehenduntur, sic capiuntur ho- *mines in tempore malo, cum eis extemplo supervenit Mors.* Memento mori.

Disce VIVERE: id te doceat lex Obedientiæ.

Qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem ad Rom. resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt. Grata olim *c. 13. v. 2.* erant victimæ Deo, sed multò gratior semper Obedientia. Qui suas à Deo preces audit vult, votem ipse imperantis audiat, & obedite discat. Citius exauditur una Obedientis oratio, quàm decem millia contemptorum, tis oratio. Non attendit verus obediens, quàm suave sit quod præcipitur, hoc solo contentus, quia præcipitur, nisi quid contra Deum præcipiatur. Virtutibus ceteris demoni- *Et obedi-* nes oppugnamus; obedientiâ vincimus. Parere cùm di- *mon vin-* diceris, imperare scies, certè in cælo. *citur.*

Disce ORARE: id te doceant tres istæ Præcationes, tam brevissima, quàm optima.

1. Benedictus Deus in æternum.

2. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam.

Bb 2

Triplex oratio.